

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๔

เอาไฟเผาบ้านเมืองนั้นหรือคือการเมือง

สนามบินอุดรฯ นี้เด่นทางทอดผ้าป่าเพื่อช่วยชาติ สนามบินทั่วประเทศไทยยกสนามบินเมืองอุดรฯ เป็นที่หนึ่งที่ตั้งตู้ไว้รับบริจาคตามสถานที่ต่าง ๆ ที่มาขึ้นเครื่องบินลงเครื่องบิน นำมาบริจาคเสมอไม่รู้กี่ครั้งแล้วที่วัดป่าบ้านตาด สนามบินกับวัดใกล้เคียงกันมาก วันนี้ก็มาเยอะมีแต่ดอลลาร์ ๆ ทั้งนี้ (หลวงตาอ่านจ.ม.ทอดผ้าป่า) รองอธิบดีกรมการบินพาณิชย์ คุณบุญรวย ชอบใช้ พร้อมคณะ ได้นำเงินโครงการผ้าป่าช่วยชาติมาถวายหลวงตาเป็นจำนวน ๑๘๐,๐๓๐ บาท ซึ่งได้รับบริจาคจากท่าอากาศยานต่าง ๆ และส่วนรวม เคยนำมาถวายแล้ว ๖ ครั้ง มาครั้งนี้เป็นครั้งที่เจ็ด เป็นจำนวนเงินไทย ๑๘๐,๐๓๐ บาท เป็นเงินดอลลาร์ ๑๓๕ ดอลลาร์ เงินสกุลอื่น ๆ อีกจำนวนหนึ่ง เราขออนุโมทนากับบรรดาพี่น้องศรัทธาทั้งหลายที่บริจาครวมกันมาเป็นจุดใหญ่นี้

(มาทั้งหมด ๗ ครั้งประมาณ ๒ ล้านบาทครึ่งหลวงตา) ว่าบริจาค ๗ ครั้ง ประมาณ ๒ ล้านบาท ได้มากอยู่นะ ๒ ล้านของเล่นเมื่อไร อย่างนี้ละเรียกว่ากำลังช่วยชาติเราต้องช่วยอย่างนี้ ใครอยู่ที่ไหน ๆ ก็อยู่ในหัวใจของชาติไทยเรา ๆ จึงต้องบริจาคหนุนหัวใจชาติไทยเราไปเรื่อย ๆ แล้วก็ขึ้นได้โดยลำดับลำดับชาติไทยของเรา อย่าเห็นแก่ว่าเป็นเรื่องคนนั้นคนนี่ ทั้ง ๆ ที่เรานั่งขึ้นนั่งเยียวอยู่บนหัวใจของประเทศไทยคือแผ่นดินไทยนี้ด้วยกันทุกคน แต่เวลาภาระที่จะต่างคนต่างหนุนเพื่อช่วยชาตินี้ไม่สนใจอย่างนี้ใช้ไม่ได้นะเมืองไทยเรา เป็นเมืองจิตจางมากที่สุด อย่าให้จิตตรงนี้

เราอยู่ในหัวใจของชาติไทย เกิดมาที่นี่ ชี้เยียวกินอะไรอยู่ที่นี้ หลับนอนอยู่ที่ชาติไทยเราตั้งแต่วันเกิดมา ใครแยกตัวไปเป็นเอกเทศที่ไหน ต้องอยู่ในหัวใจของเมืองไทย ทั้งนี้ เป็นผู้รับภาระทั้งหมดในคนชาติไทยของเรา เมื่อเป็นเช่นนั้นเวลาเกิดความจำเป็นขึ้นมา คนชาติไทยของเราทุกคน ต้องถือเป็นการจำเป็นเสมอหน้ากันหมด แล้วต่างคนต่างยกต่างยอขึ้นด้วยความเสียสละ เพราะความรักชาติเป็นหลักใหญ่ของเรา อันนี้เป็นความถูกต้องดีงาม ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้คิดข้อนี้ให้หนักนะ ชาติไทยจะไม่จิตไม่จางแล้วจะไม่อ่อนแอต่อแท้เหลวไหล จะแน่นหนามั่นคงขึ้นเป็นลำดับลำดับ จากความรักชาติและความเสียสละของพี่น้องชาวไทยเรา

นี่อย่างท่านหัวหน้ากองบินที่มาบริจาควันนี้ จำนวนเงินน้อยเมื่อไร เงินตั้ง ๑๘๐,๐๓๐ บาทเป็นของน้อยหรือพิจารณาซิ นี่ก็เพราะกำลังน้ำใจของพี่น้องชาวไทยเรา โดยมีหัวหน้าตั้งจุดศูนย์กลางไว้เป็นที่รับบริจาคของพี่น้องทั้งหลาย จึงรวมตัวแล้ว

สำหรับครั้งนี้เป็นเงิน ๑๘๐,๐๓๐ บาท นี่ละน้ำใจแสดงออกให้เห็นเพื่อช่วยชาติไทยของเรา อย่าพากันจิตจางว่างเปล่านะ ใช้ไม่ได้นะ เสียมากเทียว

สำหรับหลวงตาเองก็เคยได้แสดงให้พี่น้องทั้งหลายฟังมาเป็นประจำ นี่อุตุสำหุพยายามขนาดไหนพี่น้องชาวไทยเราดูเอาที่แล้วก็แล้วกัน บวชอยู่ในป่าในเขาเราไม่เคยสนใจกับบ้านกับเมืองแต่ไหนแต่ไรมาเลย ตั้งแต่วันก้าวเข้าบวช เฉพาะอย่างยิ่งวันออกปฏิบัติก้าวขึ้นสู่เวทีพัดกับกิเลส นั้นเป็นเวลาที่เราถ้อยอย่างเต็มเหนี่ยว ถ้าเป็นนักมวยก็ไม่มีกรรมการแยกเลย ตั้งแต่บัดนั้นมาไม่มองดูใครต่อใคร เป็นดีเป็นชั่วอะไร มองดูแต่หัวใจเจ้าของซึ่งเต็มไปด้วยกิเลสข้าศึกศัตรูต่อหัวใจ บีบบีบสีไฟหัวใจ ฟันกันด้วยอำนาจแห่งความพากเพียรโดยธรรม ๆ ตลอดมา

จนกระทั่งเห็นบ้านเมืองเราเอนเอียงมากมายกระทบกระเทือน อยู่ในวัดนี้แหละ ลูกศิษย์ลูกหาคนนั้นเอาเรื่องนั้นมา คนนี้เอาเรื่องนี้มา แล้วเอาหนังสือพิมพ์มาประกาศเรื่องต่าง ๆ ให้ฟังทุกวัน ๆ หนักเข้าทุกวัน มีแต่ความจะลุ่มจะจม ๆ กระเทือนหัวใจเข้าเรื่อย ๆ ก็อะอะโวยวายขึ้นละซี นั้นละต้นเหตุ เกิดความอะอะโวยวายขึ้นภายในจิตใจจากการได้ยินได้ฟังได้เห็นจากหนังสือพิมพ์หรือข่าวต่าง ๆ ที่มาผ่านเราทุกวัน ๆ ในระยะนั้นรู้สึกว้าเหว่ตร้อนมาก นั้นละต้นเหตุ ทั้ง ๆ ที่ไม่เคยยุ่งเหยิงวุ่นวายกับโลกกับสังสารอะไรเลย แต่ก็จำเป็นจะต้องได้เข้ามายุ่งไม่ยุ่งไม่ได้ จึงได้ออกประกาศตน

หลังจากนั้นก็ออกประกาศตน เริ่มแรกตั้งแต่ติดหนี้เขาเท่าไรล้านล้าน กระเทือนมากที่เดียวติดหนี้เมืองนอกเขา คิดเฉลี่ยแล้วคนไทยเรา ๖๒ ล้านคนนี่ ติดหนี้เขาคนละ ๕ หมื่นบาท ๆ คน ๖๒ ล้านคน เป็นยังไงเมืองไทยเรา เหมือนเขากางเล็บไว้แบบนี้เขากำเมื่อไรก็เสร็จเลย นี่ละคือต้นเหตุ เวลานี้เขายังไม่กำเขากางเล็บ แต่เรื่องของเรายู้งในอุ้งเล็บของเขาแล้วทั้งนั้น จะทำยังไงนี่อันหนึ่งนะ แล้วอันที่สอง ดอลลาร์กับเงินไทย หัวเมืองไทยมีกี่หัว ดอลลาร์ของเขาเท่ากับตีนพวกนี้ละ เขาเหยียบเอา ๆ ตีนเดียวพาดถึง ๕๖-๕๗ บาทต่อดอลลาร์เดียวนะ เป็นยังไงตีนเขากับหัวเราเป็นยังไง นี่ก็ทำให้คิดมากนะ แล้วมีเรื่องราวหลายเรื่องรวมตัว ๆ เข้าไปเผาหัวใจของหลวงตานะ หัวใจนี้ออกมาจากพี่น้องชาวไทยเกิดความเดือดร้อนนั้นแหละ จึงได้ออกประกาศ ตั้งแต่บัดนั้นมาก็เลยได้ออกมา

ที่นี้เลยกลายเป็นเรื่องอย่างที่เขาวา เป็นพระการบ้านการเมือง เขาว่าหลวงตาบว เป็นพระการบ้านการเมือง เราอยากทราบว่าการบ้านเป็นยังไง การเมืองเป็นยังไง มันถึงได้เอาไฟเผาไฟมาเผาบ้านเผาเมืองเรานักหนา มันเป็นการบ้านการเมืองหรือการเปรตการผี เราอยากถามนี้เสียก่อน ที่ว่าเราเล่นการบ้านการเมือง เราเล่นอะไร เราเอาน้ำดับไฟ ๆ ต่างหาก ว่าเราไปเล่นการบ้านการเมืองอะไร พวกนี้มันจะกินบ้านกินเมือง

ให้เหล็กให้เหลวหมดจริง ๆ ต่อหน้าต่อตาของคน ๖๒ ล้านคนมันอายุเมื่อไร หน้าด้านขนาดนั้น พวกตื่นยศตื่นลาภ ตื่นรายได้รายรวย หลงตัว ๆ จนจะกลืนกันทั้งชาติบ้านเมือง เมืองไทยเราจะไม่มีการดูกันนะ กลืนหมด

นี่ละต้นเหตุ แล้วเขาก็ว่าเราเล่นการบ้านการเมือง ก็พวกนี้มันไม่ได้งาบมันก็ว่าเล่นการบ้านการเมืองละซี ตีปากมันไว้พูดตรง ๆ อย่างนี้ละ ไม่งั้นมันจะหมดจริง ๆ นี่ละเรื่องราว ไอ้เรื่องพวกเปรตพวกผีมันก็ว่ามาเล่นการบ้านการเมือง การบ้านอะไร มันการยักษ์กินบ้านกินเมือง การเมืองกินหมดทั้งเมือง เราไปจัดฟันจัดปากมันไว้ไม่ให้มันกิน เราเสียดายชีวิตของมนุษย์ แล้วจะว่าเราเล่นการบ้านการเมืองอะไร เข้าใจหรือ นี่ละเรื่องหลวงตาบัวเล่นการบ้านการเมืองหรือไม่เล่นก็พี่น้องทั้งหลายทราบเอาเอง

ตั้งแต่วันหลวงตาบัวไปเล่นการบ้านการเมือง ตามคำที่เขากล่าวหาหรือยกโทษต่าง ๆ นั้น หลวงตาบัวทำความเสียหายอะไร เป็นผลขึ้นมาให้เขาได้ยกโทษขึ้นมาว่าหลวงตาบัวทำผิดพลาดประการใดว่ามาเล่นการบ้านการเมือง เราไม่เห็นมีอะไรใช้ไหม ถ้างั้นการกล่าวหาที่มันก็เหมือนกับหมาเห่าในถังขยะนะซี เห่าว้อก ๆ ในถังขยะ แล้วมันก็ลงไปถังขยะ ไปกินในถังขยะอันเก่า เราไม่กินถังขยะเพราะเราไม่ใช่ถังขยะ เราช่วยบ้านช่วยเมืองด้วยความเมตตาสงสารต่างหาก ไปกินอะไรถังขยะสกปรก ความสะอาดติดมันไม่ได้นะมันปิดออกเลย ถ้าความสกปรกนอนจมก็ได้เหมือนหมาจมส้วมนั้นละคนสกปรกชอบนอนอยู่ในส้วมในถ่านอย่างนั้น คนสะอาดนอนไม่ได้

วันนี้ก็เป็นต้นเหตุที่ท่านทั้งหลายได้มาบริจาค สนามบินอุดรฯ เรานี้ยกให้เป็นเบอร์หนึ่งเลย เรื่อยมาอย่างนี้ตลอด ถ้าหากว่าไม่เป็นการกระดากอายก็อยากจะพูดว่า สนามบินทั่วประเทศไทยเรา ถ้าต่างท่านต่างอุทิศสำหรับพยายามบริจาค มีน้ำใจคนละหุนละแห่ง จำนวน ๒ ล้านนั้นมันจะเป็นสักก็ล้านก็ไม่ทราบ แล้วจะหนุนขึ้นโดยลำดับลำดับอันนี้ก็น่าคิด อย่าว่าตั้งแต่สนามบินเลย จุดใหญ่ ๆ ซึ่งเป็นส่วนรวมของเมืองไทยเรามีจำนวนมากขนาดไหน ควรจะเอามาคิดมาอ่าน เราเป็นคนของชาติควรที่จะชวนชวนอะไร ๆ เข้าสู่ชาติบ้านเมืองของตน อันนี้เป็นความถูกต้อง นี่เผด็จให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายทราบ บางทีไม่ได้คิดก็มีทั้ง ๆ ที่มีศรัทธา ไม่ได้คิดได้อ่านก็มี

เรื่องช่วยชาติบ้านเมืองนี้หลวงตาช่วยเต็มเม็ดเต็มหน่วยจริง ๆ เรียกว่าไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัวเลยในการช่วยชาติ เมตตาธรรมครบตลอด ๆ การพูดการจาเทศนาว่าการดูว่ากล่าวประเภทใด เราไม่เคยนำกิเลสแฝงมาเท่าเม็ดหินเม็ดทรายมาดูว่าพี่น้องทั้งหลายให้เกิดความเจ็บปวดแสบร้อนเลย มีตั้งแต่กระแสเสียงของอรรถของธรรมที่เต็มไปด้วยความเมตตาเท่านั้นกระจายฟ่อ ๆ อยู่ทุกวัน มาเป็นเวลาเกือบ ๔ ปีนี้แล้ว ล้วนแต่อำนาจแห่งความเมตตามาจากกระแสของธรรมรวมออกจากลมปาก

สอนพี่น้องทั้งหลาย เราไม่มีเรื่องของกิเลสที่จะมาแผดเผาหัวใจเรา แล้วเอาความเดือดร้อนนี้ไปเผาพี่น้องทั้งหลาย อย่างนี้เราไม่มี เราบอกไม่มี

หัวใจนี้ได้เปิดโล่งมาจากกิเลสทั้งหลายประมาณ ไม่ว่าจะประมาณละนะ เอา นับเอาที่วันก็พี่น้องทั้งหลายนับได้ วันนี้จะเปิดให้ฟังอีกสักทีหนึ่ง วันที่กิเลสคว่ำจากหัวใจลงมาครองบรมสุข ตั้งแต่นั้นมาไม่มีกิเลสแม้เม็ดหินเม็ดทรายที่จะเป็นกองทุกข์มาเสียดหัวใจเลยเป็นเวลา ๕๑ ปี วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๙๓ บณฺฑูเขาวัดตอยธรรมเจดีย์ จ.สกลนคร เวลา ๕ ทุ่มเป่งพอดีเลย นั้นละเวลาข้าศึกสงครามระหว่างกิเลสกับธรรมบนหัวใจพัดกัน ได้แตกกระจัดกระจาย กิเลสพังทลายลงตั้งแต่บัดนั้น จิตได้สว่างจ้าขึ้นมา ทุกสิ่งทุกอย่างไม่เคยรู้เคยเห็นก็ได้ปรากฏขึ้นมาที่ใจ

ตั้งแต่บัดนั้นมาแล้วเราไม่เคยมีกิเลสตัวใดที่จะแฝงเข้ามาแม้เม็ดหินเม็ดทราย มาแสดงความทุกข์ความเดือดร้อน และการแสดงออกทุกอย่างเป็นฟินเป็นไฟต่อพี่น้องทั้งหลาย เราไม่เคยมี ถึงจะแผดเหมือนฟ้าดินถล่มนี้ก็ตาม แต่เป็นแผดเสียงอรรถเสียงธรรม แผดด้วยความเมตตาต่อชาติบ้านเมืองล้วน ๆ เราจึงแน่ใจและพูดทุกคำทุกบททุกบาท ออกมาจากความแน่ใจ เต็มไปด้วยความเมตตาสงสารแก่พี่น้องทั้งหลาย นี้เราได้ช่วยมาอย่างนี้ตลอดนะ แล้วยังจะต้องตะเกียกตะกายช่วยไปอีก

สำหรับเราเองเราพอทุกอย่างแล้วเราไม่เอาอะไรเลย ไม่มีอะไรในหัวใจของเรา ว่า อันนี้เป็นของเรา อันนั้นเป็นของเรา ท่านทั้งหลายบริจาคมากน้อยนี้ท่วมลง ๆ ทุกแห่งทุกหน เช่น อย่างเงินสดนี้เหมือนกัน เงินสดนี้เบื้องต้นเราประกาศไว้แล้วว่าเราจะไม่นำเข้าคลังหลวง ทองคำก็บดอลลาร์นี้เข้าคลังหลวงทั้งหมดเราบอกเลย เราเป็นผู้เกี่ยวข้องกับอันนี้เอง ส่วนเงินสดนี้เราจะนำออกไปช่วยประชาชนทั่วประเทศไทย เรียกว่ากิ่งก้านสาขาของคลังหลวง ที่ไหนมีความยากจนขั้นแค้นเราจะนำเงินอันนี้ไปช่วย นับตั้งแต่คนทุกข์คนจนที่จำเป็นสมควรที่จะสงเคราะห์ แล้วสถานสงเคราะห์ ที่ราชการงานเมือง โรงร่ำโรงเรียน โรงพยาบาลต่าง ๆ ทั่วประเทศไทย เราจะเอาเงินจำนวนนี้ออกไปเฉลี่ยเผื่อแผ่ให้ได้ทั่วถึงกันตามมากตามน้อย นี้เป็นคำประกาศของเราประกาศในเบื้องต้น

ครั้นแล้วความหนักแน่นในหัวใจที่มีต่อทองคำมันก็ไม่ลดไม่ละ แต่ไม่พูดให้ใครฟัง อันนี้ประกาศเอาไว้แบบนี้ สุดท้ายเงินสดได้ ๘๐๐ ล้านเราก็คาดคะเนเอา คือความจริงอยู่ในสมุด สมุดฝากก็เรานั้นแหละเป็นผู้ถืออำนาจ เราเป็นผู้ฝากผู้จับผู้จ่ายแต่ผู้เดียว แต่เราอ่านแล้วก็ลึ้มเสียดใจว่าประมาณ ๘๐๐ ล้านไม่สงสัยแหละ แต่ว่า ๕๐ ล้านมันอาจเกิดห่าเกินสิบไปก็ได้ นี้ละเงิน ๘๕๐ ล้านนี้ เราเลยได้หักเงินจำนวน ๘๐๖ ล้านคือ ๖ ล้านเป็นงานกฐินที่เขาทอดปีกลายนี้ ๖ ล้านบาท ใครบริจาคเข้ามาเข้าบัญชีกฐินนี้

เป็นกฐินช่วยชาติ เพราะฉะนั้นเงินกฐินนี้จึงได้ ๖ ล้านบาท เราเลยบอก ๖ ล้านนี้เข้ากับ ๘๐๐ ล้าน เงินจำนวน ๘๐๖ ล้านนี้จะซื้อทองคำทั้งหมด นี่เราประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบแล้ว เงิน ๘๐๖ ล้านนี้จะไม่เป็นอย่างอื่น แม้เราตายแล้วก็ตามจะต้องก้าวเดินตามที่เราสั่งเสียไว้เรียบร้อยแล้ว

ส่วน ๕๐ กว่าล้านนั้นเราก็แยกแยะไปตามสถานที่ต่าง ๆ ดังที่กล่าวแล้ว นี่ละเงินที่เราประกาศว่าจะไม่นำเข้าสู่คลังหลวง มันก็นำเข้าจนได้ อย่างเวลานี้ก็เหมือนกันที่ประกาศว่า ๘๐๖ ล้านนี่ก็เป็นความตายตัวแล้วทั้งนั้น สิ่งที่จะเพิ่มเติมขึ้นมาขอแต่รายได้ สำหรับเงินสดได้มากน้อยเพียงไรเราจะพยายามคิดตลอด ๆ เพราะหนักในทางทองคำซึ่งเป็นหัวใจของชาติไทยเรา มากยิ่งกว่าสมบัติที่จะนำมากระจายเพื่อช่วยพี่น้องทั้งหลาย อันนั้นไม่มีน้ำหนักเท่าหัวใจของชาติไทย นี่ก็ยังหนักแน่นอยู่นี้ พอเจียดเข้ามา ก็เจียดเข้ามา พอช่วยทางโลกอย่างนี้ก็ช่วยไป อันไหนที่ควรจะตัดเข้ามาทางทองคำ เราก็จะตัดเข้ามาเรื่อย ๆ ดังที่ปฏิบัติมาแล้ว

เวลานี้ทองคำกำลังรอ มอบให้ลูกศิษย์ลูกหาพิจารณากันเอง คือเทียบเคียงถึงเรื่องราคาของทองคำ ถ้าทองคำพอที่จะซื้อได้เมื่อไรไม่แพงเกินไป เราก็จะซื้อทันทีเลย เงิน ๘๐๖ ล้านนี้ไม่รอ เราให้ลูกศิษย์ลูกหาทั้งหลายพิจารณาเอง สำหรับเงินจะออกเมื่อไรก็ได้เราบอกจริง ๆ พูดตายตัวไว้แล้วนะ เงิน ๘๐๖ ล้านนี้ เมื่อทองคำสมควรที่จะซื้อได้แล้วออกได้เลย นี่ละที่เราช่วยพี่น้องทั้งหลายเราช่วยอย่างนี้เอง แล้วเงินทุกบาททุกสตางค์เราบริสุทธิ์ในหัวใจเราจริง ๆ ไม่ใช่ธรรมดาว่า เราไม่มีมลทินเลยที่จะเป็นเจตนาลามกแฝงเข้ามาในเงินจำนวนนับแต่ ๑ สตางค์ขึ้นไป พี่น้องทั้งหลายบริจาคนี่เราพอขนาดนั้นละ พอเรื่องของโลกของสงสาร

เราไม่เอาอะไรเลย มีแต่ความเมตตาล้วน ๆ ที่จะช่วยโลก ได้มากได้น้อย ใครจะบริจาคมามากน้อยเพียงไรมันจะคิดแล้วในแง่ต่าง ๆ ทางนั้นหนักอันดับหนึ่ง อันดับสอง อันดับสาม จะเฉลี่ยไป ๆ ตลอดมาอย่างนี้ สำหรับที่จะให้เป็นของเราเราไม่มี ไม่มีในหัวใจเราเลยเราพอทุกอย่าง อย่างทุกเช้า ๆ นี้อาหารมันท่วมปากแล้วยังไม่แล้ว มันยังท่วมหัวพระอีกมันของเล่นเมื่อไร จนได้ส่งไปเอาแม่ครัวมาฆ่าเสีย ไม่งั้นมันจะตายแล้วพระ น้ำแกงน้ำพริกอะไรนี่มันท่วมปากพระ เอาแม่ครัวมาฆ่าแล้วพระจะพอพื้นตัวได้เราว่า ถึงขนาดนั้นว่าไง แล้วจะชนะอะไรมาหาเราคนเดียวล่ะพิจารณาซิ จะหามาอะไร ปากก็ท่วมอะไรก็ท่วมหมด

นี่ละเราช่วยพี่น้องชาวไทยเราจึงช่วยเต็มเม็ดเต็มหน่วย การพูดการจาจึงพูดได้เต็มอรรถเต็มธรรม โดยไม่มีคำว่าได้ว่าเสียไม่มีคำว่าแพ้ว่าชนะ ไม่มีคำเอาไรต์เอาเปรียบ เราไม่มี มีแต่ความเมตตาสงสาร ผิดบอกกว่าผิด ถูกบอกกว่าถูก ไม่ว่าใครผิดบอกได้ทั้ง

นั่นว่าผิด พูดได้เต็มปากจึงเรียกว่าธรรม ธรรมต้องพูดอย่างเป็นธรรม โลกเชื่อถือได้ พลิกแพลงเปลี่ยนแปลงหลายสัณพันคมไม่ใช่ธรรม นั่นคือเปรตคือผีกินตัวเองกินบ้าน กินเมืองได้สบาย สำหรับธรรมไม่กิน ให้พี่น้องทั้งหลายพากันจำเอาไว้นะ นี่แหละที่หลวงตาได้ช่วยชาติบ้านเมืองช่วยอย่างนี้

ใครจะว่าอะไรก็ช่างหัวมันเถอะ หมามันเห่าอยู่ตามถังขยะฟ่อๆ มันก็ลงไปกินถังขยะของมันแหละอย่าไปสนใจกับมัน ว่าเราเล่นการบ้านการเมืองทำอย่างนั้นอย่างนี้ มันไปขวางปากขวางคอมัน ไม่งั้นมันจะกินหมด นี่ขวางปากมันก็เห่าฟ่อขึ้นละซิ เราไม่สนใจเราไม่ใช่หมา ถ้าหมาต่อหมา หมานั้นเห่าหมานี้ก็เห่าไปใช้ไหมละ เขาเห่ามา เราไม่ใช่หมาเราก็ไม่เห่ารับละซิ อย่างมากก็ สุนัขยุงจริง ก็มีเท่านั้นเอง นี่ละการช่วยชาติบ้านเมือง เราช่วยอย่างเปิดอก เราไม่มีอะไรจริงๆ เพราะฉะนั้นความบริสุทธิ์ในการช่วยเหลือนี้จึงเต็มเม็ดเต็มหน่วย สมบัติเงินทองเหล่านี้บัญญัติอยู่กับเราหมดนะ เราจึงเชื่อมั่นในความบริสุทธิ์ของเราที่ทำนะ

สมุดฝากทุกสมุดอยู่กับเราหมด เราเป็นคนสั่งเก็บสั่งจ่ายตั้งแต่ทองคำลงมา ทองคำเข้าตรงไหนๆ เราเป็นคนสั่งเอง ดอลลาร์เข้าตรงไหนเราเป็นคนสั่งเองๆ แล้วเงินสดนี้จะจ่ายไปที่ไหนเท่าไรเราเป็นคนเซ็นจ่ายๆ จึงไม่มีผิดพลาดไปได้ เราจึงแน่ใจ การสั่งจ่ายของเราสั่งจ่ายด้วยความเมตตา สั่งจ่ายด้วยความพิจารณาอย่างรอบคอบ แล้วสมควรจะจ่ายมากจ่ายน้อยเพียงไรเราจ่ายตามนั้น สั่งจ่ายตามนั้น จึงไม่มีข้อข้องใจสงสัยประการใด ขอให้พี่น้องทั้งหลายทราบตามนี้ก็แล้วกัน เราเคยปฏิบัติอย่างนี้ตลอดมาและจะปฏิบัติอย่างนี้ตลอดไป

วาระสุดท้ายอีก นี่เราก็ประกาศล้นโลกไว้แล้ว พินัยกรรมมีแล้วเรียบร้อย เราเชิญนักกฎหมายมาแต่งพินัยกรรมให้เรา ให้เขียนพินัยกรรมให้เรา เวลาเราตายแล้วนี้ ท่านศรัทธาลูกศิษย์ลูกหาทั้งหลายทั้งใกล้ทั้งไกลมาบริจาคในงานศพของเรา เรียกว่ามาเผาศพเรา เงินจำนวนเหล่านี้เราตั้งคณะกรรมการขึ้น ด้วยความถูกต้องเป็นอรรถเป็นธรรม เป็นผู้ควบคุมเงินเหล่านี้ทั้งหมด ฟังซิว่าทั้งหมด แล้วยกเข้าซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงทั้งหมด สำหรับเผาเราเองนั้นจะเอาไฟมาเผา เอาถ่านเอาอะไรมาเผา ส่วนเงินที่จะเป็นประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองเราได้ เราจะซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงทั้งหมด นี่แหละให้พี่น้องทั้งหลายจำเอาไว้จะไม่ใช่เป็นอย่างอื่น

เวลานี้พินัยกรรมบอกชัด ๆ แล้วว่าเขียนเรียบร้อย ให้นักกฎหมายมาอ่าน ถูกต้องเรียบร้อยแล้วสมบูรณ์แบบว่างั้น เราก็เก็บเข้าตู้ เวลาเราตายแล้วใครไปเปิดตู้ดูก็ได้ เราเก็บไว้เรียบร้อยแล้วพอเราตายก็เอามาอ่านปิ้ง ก็เท่ากับหลวงตาบัวประกาศตัวขึ้นมา นั่นเอง ไม่เป็นอย่างอื่น เพราะจะว่านิสัยเราก็ได้หรือนิสัยธรรมก็ได้ หลวงตาบัวก็มีนิสัย

จริงจั่งอยู่แล้ว พอได้มาอ่านบรรณธรรมเข้ามาประกอบเข้ากันนี้บวกกันเข้าเป็นธรรมไปเลย เป็นสังฆธรรมไปเลย พูดอย่างไรต้องเป็นอย่างนั้นเป็นอย่างอื่นไปไม่ได้เรา ปฏิบัติต่อโลกเราก็ปฏิบัติอย่างนั้นคอกขาด-ขาดไปเลย ขออย่าให้ธรรมขาดจากหัวใจ เรื่องคอกไม่มีปัญหาอะไรขาดได้ แต่ธรรมจะเอาฝากไว้กับโลกให้ได้กราบไหว้สักการบูชา

ตั้งพระพุทธเจ้าปรินิพพานแล้ว ๒,๕๐๐ ปีเห็นไหมธรรมทั้งหลายประกาศไว้ พี่น้องทั้งหลายรู้บาปรู้บุญรู้ดีรู้ชั่ว พออยู่พอกินพอเป็นไปสงบร่มเย็นบ้างเพราะธรรมเท่านั้น ไม่ใช่เพราะคอกนะเข้าใจไหม เพราะธรรมเท่านั้น เพราะฉะนั้นเราจึงสงวนธรรมไว้มากยิ่งกว่าคอกของเรา เพียงเท่านี้ก็พอจะเข้าใจกันได้นะ จึงขอขอบคุณและอนุโมทนา กับท่านหัวหน้าและพร้อมคณะด้วยทุกๆ ท่านนะ นี่ละเรียกว่าเรายกชาติบ้านเมืองให้เห็นอย่างนี้ชัดๆ นี่ประกาศออกมาอย่างโจ่งแจ้ง จะเป็นประโยชน์ทั้งหมดไม่เป็นอย่างอื่น หลวงตาเป็นผู้รับผิดชอบเอง เอาละทีนี้ให้พร..

ทองคำที่ได้ทั้งหมด ๒,๔๕๐ กิโล รวมทั้งทองคำที่ยังไม่ได้หลอม เวลานี้ทองคำที่ยังไม่ได้หลอมได้ ๔๑๗ กิโล ๔๐ บาทแล้วนะ นี่พอสำหรับเราจะหลอมให้ได้ ๔๐๐ กิโล นั้น เวลานี้มันกินไป ๑๗ กิโล ๔๐ บาทแล้วนะ คือหลอมถ้ามีทองคำแท่งมันไม่ลดนะ ส่วนมากจะเป็นทองคำประเภทต่างๆ มันลดจึงต้องเผื่อไว้ๆ นี่ก็แน่ใจแล้วว่า ๔๑๗ กิโลนี้พอ ๔๐๐ กิโลเมื่อหลอมเสร็จเรียบร้อยแล้ว จากนั้นจนกว่าจะถึงวันไปกรุงเทพฯ และไปกรุงเทพฯ ก็จะได้เพิ่มกว่านี้อีกอยู่นะ สมควรที่จะหลอมเมื่อไรนั้นละตอนจะได้เพิ่มไปเรื่อยๆ นะ

วันนี้เทศน์ได้ถึง ๒๐ นาทีใหม่(ได้ครบ ๒๐ นาที) วันนี้เทศน์แรงนะเนื้อธรรมเนื้อธรรมก็จะได้มากอยู่ ถ้าแรงเนื้อธรรมก็มาก พอเทศน์แล้วนี้จบหายเจียบเลย จำไม่ได้ว่าได้พูดอะไรๆ คนผู้ฟังต่างหากจำได้ เจ้าของจำไม่ได้เลยพอขึ้นเอาเลย จบแล้วหายเจียบไปเลยระลึกไม่ได้(เขาว่าหลวงตาเป็นพระการเมืองก็มางัดปากมันไว้มันจะมากินบ้านกินเมือง)มันก็เลยเอากันดินะตรงนี้ ว่าพระการเมืองเวลาสวนหมัดมันงัดปากมันไว้ไม่งั้นมันจะกินบ้านกินเมืองมันก็ไปอย่างนั้นอีกเข้าใจไหมละ พวกนี้พวกตะกละตะกลาม โหย ทุเรศนะเรา

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันทต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd